

кораба извън Понта. Но по-късно той прѣтърпѣлъ за това наказание: въ Тракия именно, дѣто се вплелъ въ нѣкаква работа на Севта по единъ безуменъ начинъ, той билъ умъртвенъ отъ спартанеца Никандръ.

4. Тракийски танецъ.

VI 1, § 2—7. Кориласъ⁷⁾, който тогава управлявалъ Пафлагония⁸⁾, изпратилъ при гърцитѣ пратеници, които имъ занесли коне и хубаво облѣкло и заявили отъ негова страна, че билъ готовъ да спре всѣкакви враждебни дѣйствия спрѣмо гърцитѣ, стига само и тѣ да не допусчатъ подобни дѣйствия спрѣмо него. Пълководцитѣ отговорили, че за това щѣли да се посвѣтватъ съ войската. Между това задържали на угощение пратеницитѣ, като поканили да взематъ участие въ него и отъ останалитѣ тия, които по мнѣнието имъ били достойни за тая честъ. Слѣдъ като принесли въ жъртва нѣколко вола отъ плячката и другъ жертвенъ добитѣкъ, наредили великолѣпенъ пиръ. Тѣ яли, намѣстени на низки легла, и пили отъ рогови чаши, каквито се намирали въ тая страна. Слѣдъ като извършили излиянието и изпѣли пеана, станали най-напрѣдъ тракийцитѣ и почнали да играятъ танецъ заедно съ оржието си подъ звука на флейтата, като подскачали леко и високо, и размахвали своитѣ мечове: най-послѣ се удряли единъ другъ, та всѣки мислилъ, че дѣйствително се убиватъ, докато въ сжщность тѣ само падали нѣкакъ си изкусно. При това пафлагонцитѣ надавали викъ. А когато побѣдителятъ снемалъ отъ своя противникъ въоръженіето, той си отивалъ, като пѣялъ пѣсень въ честь на Ситалка⁹⁾; други отъ тракийцитѣ пъкъ изнасяли побѣдения, като че ли е мъртъвъ, макаръ и да не билъ пострадалъ ни най-малко. Слѣдъ това станали енианцитѣ и магнетитѣ, и заиграли танца, нареченъ „карпея“.

7) Мѣстенъ князь, който навѣрно не е билъ подвластенъ на персийския царь.

8) Въ Мала-Азия, въ областъта на рѣка Халисъ (сега Къзълъ-Ирмакъ).

9) На грѣцки „ἄδων τὸν Σιτάλκην“, дословно „възпѣвайки Ситалка“; ср. Г. И. Кацаровъ, Битъ на тракиѣ, стр. 41.